

POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA

URZĄD
PATENTOWY
PRL

OPIS PATENTOWY

83 877

Patent dodatkowy
do patentu _____

MKP E21d 11/22

Zgłoszono: 03.05.74 (P. 170823)

Pierwszeństwo: _____

Int. Cl². E21D 11/22

Zgłoszenie ogłoszono: 02.05.75

Opis patentowy opublikowano: 31.05.1977

CZYTELNIA

Ur. edu. Patentowa

Twórcy wynalazku: Witold Stączek, Bolesław Węgrzyn

Uprawniony z patentu: Przedsiębiorstwo Robót Górniczych,
Wałbrzych (Polska)

Klamra do usztywniania obudowy górniczej z elementów korytkowych

Przedmiotem wynalazku jest klamra usztywniania obudowy górniczej z elementów korytkowych.

Do usztywniania obudowy górniczej z elementów korytkowych używa się klamer, które stanowi pręt z końcami zagiętymi w kształt szerokiej litery U. Klamry takie zakłada się w strzemiona zamków sąsiednich odrzwi obudowy przez co następuje powiązanie odrzwi w szereg a tym samym usztywnienie obudowy zapobiegające zawaleniu się jej przy strzelaniu, zwłaszcza w wyrobiskach pochyłych.

Klamry te mają jednak pewne wady i niedogodności, do których należy: znaczny ciężar utrudniający ich zakładanie, wyjmowanie i przenoszenie, łatwość uszkodzenia przez bryły odstrzelonego urobku uniemożliwiające ponowne ich użycie a także niemożliwość założenia ich w innych miejscach odrzwi niż zamki.

Celem wynalazku jest usunięcie tych wad i niedogodności a w szczególności zmniejszenie wysiłku przy stawianiu obudowy i uniknięcie strat stali spowodowanych uszkodzeniem klamer. Dla realizacji tego celu postawiono sobie zadanie opracowania małej i lekkiej klamry, którą można założyć łatwo na dowolnej wysokości odrzwi, a także łatwo wyjąć do ponownego użycia.

Postawione zadanie rozwiązano przez skonstruowanie klamry mającej kształt litery U, której końce ramion są odgięte prostopadłe do płaszczyzny litery. Końce te wkłada się w otwory wykonane na końcach rozpór korytkowych przylegających z obu stron do odrzwi.

Klamra według wynalazku wiąże łuk ociosowy z przylegającymi do niego rozporami przez co cała obudowa staje się bardzo sztywna. Klamra jest mała, a tym samym lekka, daje się łatwo założyć i wyjąć i może być wielokrotnie używana, ponieważ prawdopodobieństwo uszkodzenia przez odstrzelany urobek jest mniejsze niż znanych klamer.

Klamra według wynalazku w przykładowym wykonaniu jest pokazana na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia kształt klamry w perspektywie a fig. 2 — fragment obudowy usztywniony klamrą.

Jak to pokazano na rysunku klamra 1 wykonana jest z pręta o przekroju kołowym wygiętego w kształt litery U. Końce 2 ramion klamry są odgięte prostopadłe od płaszczyzny ramion. Jeden z końców 2 klamry zakończony jest zgrubieniem 3. Klamra 1 końcami 2 wchodzi w otwory 4 wykonane na końcach rozpór korytkowych 5 przylegających z obu stron do łuku ociosowego 6. Średnica otworów 4 jest tak dobrana aby zagięcia klamry łatwo się przez nie przesunęły a zgrubienie 3 klamry przez otwory te przesunąć się nie dało.

Klamry zakłada się na już postawioną obudowę w ten sposób, że najpierw przesuwają się ją przez otwór w jednej rozporze odpowiednio ją przekręcając a następnie ustawiając odpowiednio rozporę sąsiednią wkładają wolny koniec klamry w otwór tej rozpory. Wyjęcia klamry dokonuje się przez wybicie jej kilofem z jednego otworu po czym odpowiednio ją przekręcając wyjmują się z rozpory.

Zastrzeżenie patentowe

Klamra do usztywniania obudowy górniczej z elementów korytkowych wykonana z pręta o przekroju kołowym wygiętego w kształt litery U, z n a m i e n n a t y m, że końce (2) ramion ma odgięte prostopadle do płaszczyzny przechodzącej przez ramiona i że jeden z końców ma zgrubienie (3).

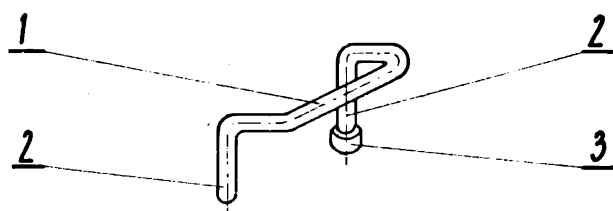

Fig.1

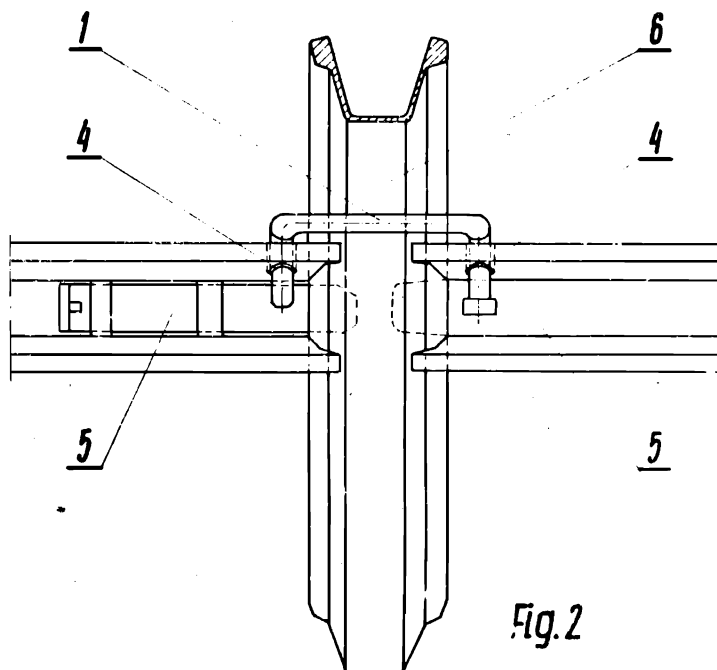

Fig.2